

כל היכא דבדיל מיניה לא גזר רבי יהודה –

Wherever he is separated from it, ר"י makes no גזירה?!

OVERVIEW

The גמרא proceeds to show a contradiction from ר"י here [who maintains that (wherever בדיל מיניה) there is no גזירה] to ר"י by a בכור where he disallows דם הקזת even though a person is בדיל מיניה from a בכור. Our תוספות explains why the גמרא did not question a similar contradiction in the opinions of ר"מ.

- גמרא anticipates a question; why is it that the תוספות

דרבי מאיר אדרבי מאיר לא רצה להקשות דלעיל גזר גבי חדש וגבי בכור לא גזר –

Did not want to ask that there is a contradiction between ר"מ and ר"י, for previously ר"מ was גזר concerning חדש (and did not allow the קמה וקלי to be produced), and concerning a first born (ox) he was not גזר.

גזר בבכור where ר"מ is not תוספות cites the source where

דבפרק כל פסולי המוקדשין (בכורות לג, ושם) תניא בכור שאחזו דם –

For in פסולי המוקדשין we learnt in a ברייתא; 'a בכור which was 'seized with blood' -

מקיזין¹ לו במקום שאין עושין לו מום דברי רבי מאיר² ורבי יהודה אומר וכולי –

It is permitted to 'let blood' in a place where it will not make a blemish in the בכור, this is the opinion of ר"מ, while ר"י maintains etc.' (that it is forbidden to be מקיז for a בכור even מום שאין עושין לו מום). Seemingly just as ר"מ, forbids the קמה וקלי because of the מקיז דם במקום שאין עושין לו מום it should also be forbidden to be חשש שמא יבא לאכלו concern that he may be מקיז דם במקום שעושין לו מום (as ר"י is חושש). Why does not the גמרא pursue this (seeming) contradiction?!

תוספות replies:

משום דאיכא לשנויי שאני בכור דאיכא פסידא:

Because we can answer that (being מקיז דם by a בכור is different (than making before the קמה וקלי), for by a בכור there is a loss if he will not be מקיז דם, for the animal may die. When there is a loss then we are lenient and are not גזר.³

¹ Bloodletting is a medicinal procedure for certain ailments. [See רש"י here אין וד"ה בכור וד"ה אין here רש"י.]

² This ר"מ is the חכמים that the גמרא here cites from the משנה (in בכורות).

³ See previous ד"ה אבל תוספות that ר"מ (also) maintains that there is no גזירה if there is a פסידא.

SUMMARY

פסידא is not גוזר by a בכור and permits דם הקזת since otherwise there is a פסידא.

THINKING IT OVER

Why is the answer of איכא פסידא more obvious than the answer of ממונו על בהול אדם (which the גמרא answers to explain the contradiction by ר"י)?